

[Storgaard.]

fangster uden fradrag? Og må jeg nævne besætningen på de danske skibe, der overhovedet ikke kom til at betale skat i Danmark. De fik ikke tilnærmelsesvis deres indtægter reduceret i England, som de danske kutterejere fik.

Under forhandlingen i London blev der sendt en telegrafisk forespørgsel til daværende ligningsdirektør Henningsen, der omgående sendte et telegram med følgende ordlyd: Sidste års indtægt i England lægges til grund for første skatteansættelse i Danmark efter hjemkomsten. Tidligere års indkomster er skattepligtige til Danmark, såfremt bopæl her er bevaret. Hvis skat af indkomsten er betalt til England, kan nedsettelse, eventuelt eftergivelse, af statsskat påregnes. Lempelse af kommuneskat afgøres af kommunen.

Jeg er ikke i tvivl om, at det var direktørens opfattelse, at skat til Danmark skulle eftergives, og derfor håber jeg, at det høje ting på tværs af politisk opfattelse kan blive enig om at eftergive kutterejerne skatten til Danmark. Det er det, vi i socialistisk folkeparti kalder retfærdighed.

Må jeg slutte med et par bemærkninger om Englands opførsel. Jeg kan ikke lade være med at sammenligne den behandling, vore fiskere fik i England, med den behandling, vi giver vore forbrydere, der i en årække har afsonet en velfortjent straf. Man har en omkostningskonto, hvorpå man fratrækker arbejdsydelsen; resten får forbryderen udbetalt ved frigivelsen. Det er efter min opfattelse en handlemåde, som England ikke kan være bekendt. Det forekommer mig at være kræmmerpolitik, og jeg kan ikke lade være med at drage den slutning: Gud ved, om de derovre ikke er jyder, efterkommere af dem, der kom til England på Knud den Helliges tid; for de forstår — og det har man gjort siden 1945 — at gøre den bedste handel, hvilket i høj grad har været til ugunst for Danmarks landbrug — og det er desværre permanent. Men den uret, der er sket, og som den foreliggende sag drejer sig om, kan det høje ting i nogen grad råde bod på ved at vedtage det foreliggende lovforslag.

Bækgaard: I mit parti er vi dybt skuffede over, at de engelske og ikke mindst de danske

myndigheder er kommet så langt ud i oplagte uretfærdigheder og urimeligheder, at et lovforslag som det foreliggende har været nødvendigt.

De ca. 100 vestjyske fiskere har efter vor formening været kastebold for statslige institutioner, og der er her tale om helt enestående uhyrligheder over for folk, som blot stille og fredeligt passede deres dont til gavn for sig selv og det danske samfund på et uheldigt og skæbnesvangert tidspunkt. Af de oplysninger, jeg har fået om de engelske myndigheders behandling af fiskerne, får man et indtryk af, hvad englænderne forstår ved ret og rimelighed, idet de har afkrævet disse ca. 100 fiskere en indkomstskat på 600.000 kr., uanset om de boede i landet eller ej. Det samme gælder den store forsikringspræmie, som efter sagkyndiges bedømmelse var mindst 1½ mill. kr. for stor. Jeg synes, at især det sidste beviser englændernes meningsløse udnyttelse af mennesker, som uden egen skyld var bragt i en nødsituation.

Endelig kommer spørgsmålet om de godt 1,7 mill. kr., som de 47 fiskende kuttere af de engelske myndigheder fik pålagt at betale til de 55 kuttere, som samme myndigheder benyttede til krigstjeneste mod en latterlig underbetaling.

Da kutterne så efter krigens afslutning vender hjem, afkræver de danske myndigheder dem skat af den indkomst, som de altså havde betalt af én gang i England, til trods for at det under forhandlingerne med de engelske myndigheder gennem en telegrafisk forespørgsel til ligningsmyndighederne her i landet blev stillet fiskerne i udsigt, at der ved skattebehandlingen her ville blive taget hensyn til den skat, som fiskerne havde betalt i England, og der blev stillet dispensation i udsigt. Dernæst blev den skattemæssige forskelsbehandling, som var foregået i England mellem kutterejere og mandskab, idet sidstnævnte kun betalte en ubetydelig skat derovre, yderligere fulgt op; mandskabet blev nemlig overhovedet ikke beskattet, hvorimod kutterejerne blev udsat for en helt urimelig dobbeltbeskatning.

Flere af de ærede ordførere har været inde på rent specielle betragtninger, men jeg vil gerne vende tilbage til spørgsmålet om den underbetaling, som det engelske